

ЯРЕБИЦАТА И ЩУКАТА ДОЛГАНСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Веднъж яребицата и щуката се скарали — не могли да си разделят една умряла рибка.

— Аз ще се бия с тебе! — извикала яребицата.

А щуката подала главата си от водата и отвърнала:

— Да не мислиш, че ще ме уплашиш? И аз ще се бия с тебе!

И почнал тогава бой между яребицата и щуката.

Яребицата си направила лък, обтегнала тетива, приготвила си повече стрели — и оръжието готово...

Щуката също измайсторила лък, начупила стрели от тръстика — готова да се хвърли в бой.

И престрелката помежду им започнала. Щуката стрелне — яребицата литне. Яребицата стрелне — щуката се гмурне под водата. Току се мяркат тънките стрели.

Яребицата се цели в главата на щуката, а улучва гърба. Щуката иска да улучи сърцето, а стрелите ѝ се забиват в краката на яребицата.

Били се, били се, но не могли да се довършат една друга. Щуката стрелне — от дървото се посипват листа, яребицата стрелне — на всички страни летят капчици.

И ето че стрелите се свършили.

Яребицата хвъркнала и отлетяла в тундрата. Щуката въртнала глава и потънала в дълбочината на езерото. И двете забравили рибката.

А рибката лежала на брега, лежала — долетяла една врана и я изяла.

Но яребицата и щуката завинаги запомнили боя. Ако ядеш щука — погледни колко кости има на гърба ѝ: те са до една стрелички. А почнеш ли да глождиш краче от яребица — не се чуди, че в него има много дребни костици: и те са стрели, заседнали в крачето.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.